

Udenrigsministeriet

Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240

6. januar 2017

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslisters, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslisters.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Processkridt	Dato
T-92/11 RENV	Jørgen Andersen mod Kommissionen Påstande: set aside the judgment of the General Court (Fifth Chamber) of 20 March 2013, notified to the Commission on 22 March 2013, in Case T-92/11 Jørgen Andersen v European Commissions and - reject the application to annul Commission Decision 2011/3/EU of 24 February 2010 concerning public transport service contracts between the Danish Ministry of Transport and Danske Statsbaner (Case C 41/08 (ex NN 35/08)); - and order the applicant at first instance to pay the costs; alternatively, - rule that the third plea at first instance is not well founded and refer the case back to the General Court for consideration of the first and second pleas at first instance; - and reserve the costs of the proceedings at first instance and on.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Erhvervsministeriet Transport-, Bygnings- og Boligministeriet	Dom	18.01.17
C-471/15	Sjelle Autogenbrug Kan dele fra udrangerede køretøjer, der af en momsregistreret autogenbrugsvirksomhed udtages af et køretøj med henblik på videresalg som reservedele, under de i sagen foreliggende omstændigheder anses som brugte genstande som omhandlet i artikel 311, stk. 1, nr. 1, i Rådets Direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (momssystemdirektivet)?	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Kammeradvokaten Skatteministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	18.01.17
C-6/16	Eqiom et Enka 1) Når en medlemsstat gør brug af muligheden i artikel 1, stk. 2, i direktiv 90/435/EØF af 23. juli	Udenrigsministeriet Justitsministeriet	GA	19.01.17

	1990, kan der da foretages prøvelse af de retsakter eller overenskomster, der er truffet for at gennemføre denne mulighed, i forhold til den primære EU-ret? 2) Skal bestemmelserne i direktivets artikel 1, stk. 2, der giver medlemsstaterne en vid skønsmargen til at fastslå hvilke bestemmelser, der er »nødvendige for at hindre svig og misbrug«, fortolkes således, at de er til hinder for, at en medlemsstat vedtager en mekanisme, der tilsigter at udelukke udbytte udloddet til en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af Unionen, fra fritagelsen, medmindre denne juridiske person behørigt kan dokumentere, at kæden af ejerandele ikke har som hovedformål eller som et af sine hovedformål at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen? 3) a) Hvis ovennævnte mekanismes forenelighed med EU-retten ligeledes skal vurderes i forhold til traktatbestemmelserne, skal denne, henset til genstanden af den pågældende lovgivning, da undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 43 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 49 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, selv om det udbyttmodtagende selskab gennem en kæde af ejerandele, der blandt andet har som hovedformål at opnå fritagelse, direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i tredjelande, som ikke kan påberåbe sig etableringsfriheden? b) I benægtende fald, skal denne overensstemmelse så undersøges i forhold til bestemmelserne i artikel 56 i traktaten om Det Europæiske Fællesskab, nu artikel 63 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde? 4) Skal ovennævnte bestemmelser fortolkes således, at de er til hinder for, at en national lovgivning forbeholder fritagelsen for kildeskat for udbytte, der er udloddet af et selskab i en medlemsstat til et selskab etableret i en anden medlemsstat, når modtageren af dette udbytte er en juridisk person, der direkte eller indirekte kontrolleres af en eller flere personer bosiddende i stater, der ikke er medlem af EU, medmindre denne kan dokumentere, at hovedformålet, eller et af hovedformålene, med kæden af ejerandele ikke er at sikre, at udbyttet omfattes af fritagelsen?	Kammeradvokaten Skatteministeriet		

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Processkridt	Dato
C-682/15	Berlioz Investment Fund 1) Gennemfører en medlemsstat EU-retten, således at chartret følgelig finder anvendelse i henhold til dettes artikel 51, stk. 1, i en situation som den foreliggende, når medlemsstaten fastsætter en administrativ bøde	SKAT	GA	10.01.17

	over for en retsundergiver på grund af dennes manglende opfyldelse af sin forpligtelse til at samarbejde, som følger af et oplysningspåbud truffet af medlemsstatens kompetente myndighed i henhold til nationale processuelle regler, som er indført i dette øjemed, inden for rammerne af denne medlemsstats gennemførelse, som anmodede stat, af en anmodning om udveksling af oplysninger fra en anden medlemsstat, som sidstnævnte bl.a. baserer på bestemmelserne i direktiv 2011/16 om udveksling af oplysninger efter anmodning? 2) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, kan en retsundergiver da påberåbe sig chartrets artikel 47, når denne finder, at fornævnte administrative bøde, som denne er blevet pålagt, skal tvinge denne til at afgive nogle oplysninger inden for rammerne af gennemførelsen iværksat af den kompetente myndighed i den anmodede medlemsstat, hvori den retsundergiverne har bopæl, af en anmodning om oplysninger fra en anden medlemsstat, som ikke angiver nogen begrundelse for det reelle skattemæssige formål, således at der ikke foreligger noget legitimt formål i det foreliggende tilfælde, og som sigter på at indhente oplysninger, hvis forventede relevans for det pågældende beskatningstilfælde ikke foreligger? 3) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, kræver adgangen til effektive retsmidler og til en upartisk domstol i chartrets artikel 47 da, uden at chartrets artikel 52, stk. 1, gør det muligt at fastsætte begrænsninger, at den kompetente nationale ret skal have fuld prøvelsesret og følgelig en beføjelse til, i hvert fald når der foreligger en indsigelse herom, at efterprøve gyldigheden af et oplysningspåbud truffet af den kompetente myndighed i en medlemsstat inden for rammerne af gennemførelsen af en anmodning om udveksling af oplysninger fremsat af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, bl.a. i henhold til direktiv 2011/16, under et søgsmål anlagt af den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne og adressat for oplysningspåbuddet, til prøvelse af en afgørelse om fastsættelse af en administrativ bøde på grund af denne retsundergivers manglende opfyldelse af sin samarbejdspligt i forbindelse med gennemførelsen af nævnte anmodning? 4) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16, i lyset af dels paralleliteten med standarden om forventet relevans i OECD's modelbeskatningsoverenskomst vedrørende indkomst og formue, dels princippet om loyalt samarbejde i artikel 4 TEU og formålet med direktiv 2011/16, da fortolkes således, at den forventede relevans af de oplysninger, som en medlemsstat har udbedt sig hos en anden medlemsstat, i forhold til det omhandlede beskatningstilfælde og det anførte skattemæssige formål, udgør en betingelse, som anmodningen om oplysninger skal overholde for at udløse en pligt for den kompetente myndighed i den			

	anmodede medlemsstat til at efterkomme anmodningen og for at legitimere et oplysningspåbud, som denne træffer over for den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne? 5) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, skal artikel 1, stk. 1, og artikel 5 i direktiv 2011/16, sammenholdt med chartrets artikel 47, da fortolkes således, at de er til hinder for en lovbestemmelse i en medlemsstat, der generelt begrænser den undersøgelse, som foretages af den kompetente myndighed i sin egenskab af myndighed i den anmodede stat, af gyldigheden af en anmodning om oplysninger, til en kontrol af, om de formelle krav er opfyldt, og at disse artikler pålægger retten inden for rammerne af et for denne verserende søgsmål som det, der er beskrevet i det tredje spørgsmål ovenfor, at efterprøve overholdelsen af betingelsen om de ønskede oplysningers forventede relevans i alle henseender hvad angår deres sammenhæng med det konkret omhandlede beskatningstilfælde, det påberåbte skattemæssige formål og overholdelsen af artikel 17, stk. 1, i direktiv 2011/16? 6) Såfremt chartret finder anvendelse på det foreliggende tilfælde, er chartrets artikel 47, stk. 2, da til hinder for en lovbestemmelse i en medlemsstat, der udelukker en prøvelse for den kompetente nationale ret i den anmodede stat inden for rammerne af et for denne verserende søgsmål som det, der er beskrevet i det tredje spørgsmål ovenfor, af anmodningen om oplysninger fremsat af den kompetente myndighed i en anden medlemsstat, og kræver denne artikel, at dette dokument fremlægges for den kompetente nationale ret, og at den tredjepart, som er i besiddelse af oplysningerne, gives adgang hertil, eller at dette dokument på grund af dets fortrolige karakter fremlægges for den kompetente nationale ret uden at nævnte tredjepart gives adgang hertil, på betingelse af at alle de vanskeligheder, som en sådan begrænsning af rettigheder medfører for nævnte tredjepart, i tilstrækkelig grad opvejes af den procedure, som følges for den kompetente nationale ret?			
C-529/15	Folk 1. Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader (EUT L 143, s. 56), ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/21/EF af 15. marts 2006 (EUT L 102, s. 15) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/31 EF af 23. april 2009 (EUT 140, s. 114) (miljøansvarsdirektivet) også anvendes på skader, der ganske vist er opstået efter den i miljøansvarsdirektivets artikel 19, stk. 1, nævnte dato, men som kan henføres til driften af et anlæg (vandkraftværk), som blev godkendt og taget i drift inden den nævnte dato, og som er omfattet af en bevilling i overensstemmelse med lovgivningen på vandområdet?	Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	10.01.17

C-128/15	Kongeriget Spanien mod Rådet for Den Europæiske Union Påstande: Den anfægtede bestemmelse annulleres. Rådet for Den Europæiske Union tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.01.17
C-491/15 P	Rainer Typke mod Europa-Kommissionen (appel) Påstande: —Punkt 2 og 3 i domskonklusionen i Rettens dom af 2. juli 2015 i sag T-214/13, Typke mod Europa-Kommissionen, ophæves.—Den afgørelse, der blev truffet af Europa-Kommissionens Generalsekretariat i sag Gestdem 2012/3258, annulleres. — Kommissionen tilpligtes at betale appellantens omkostninger både i første og i anden instans.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	11.01.17
C-617/15	Hummel Holding Under hvilke omstændigheder skal et juridisk selvstændigt selskab med hjemsted i Unionen, som er et datterdatterselskab af en virksomhed, som ikke selv har hjemsted i EU, anses for denne virksomheds »forretningssted« i den forstand, hvori dette udtryk er anvendt i artikel 97, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EF-varemærker (EUT L 78, s. 1)?	Udenrigsministeriet Erhvervsstyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	GA	12.01.17
C-48/16	ERGO Poist'ovňa 1. Skal udtrykket »kontrakten mellem tredjemand og agenturgiver ikke gennemføres« i artikel 11 i Rådets direktiv 86/653/EØF af 18. december 1986 om samordning af medlemsstaternes lovgivning om selvstændige handelsagenter (herefter »direktiv 86/653«) fortolkes således, at det omfatter a) fuldstændig manglende gennemførelse af kontrakten, og således også det tilfælde, hvor hverken agenturgiver eller tredjemand end ikke delvist leverer de i kontrakten fastsatte ydelser, eller b) også delvis gennemførelse af kontrakten, og således eksempelvis hvis den fastsatte omsætning ikke nås, eller i givet fald hvis kontrakten ikke opretholdes i den fastsatte periode? 2. Såfremt fortolkningen i litra b) i det første spørgsmål er korrekt, skal artikel 11, stk. 2, i direktiv 86/653 da fortolkes således, at den klausul i handelsagenturkontrakten, hvorefter agenten skal tilbagebetale en forholdsmæssig del af sin provision, såfremt kontrakten mellem agenturgiver og tredjemand ikke gennemføres i det forventede omfang, og navnlig i det i handelsagenturkontrakten fastsatte omfang, ikke udgør en fravigelse til skade for agenten? 3. Skal vurderingen i situationer som den i hovedsagen omhandlede ved fastlæggelse af, hvorvidt »omstændigheder, som kan tilregnes agenturgiveren« som omhandlet i artikel 11, stk. 1, andet led, i direktiv 86/653 foreligger, a) alene tage højde for de retlige omstændigheder, som direkte har ført til kontraktens ophør (eksempelvis såfremt tredjemand har undladt at opfylde sine kontraktmæssige forpligtelser), b) eller skal det også vurderes, hvorvidt disse retlige	Justitsministeriet	GA	12.01.17

	omstændigheder er resultatet af agenturgiverens adfærd i retsforhold med nævnte tredjemand, idet tredjemand som følge af denne adfærd har mistet tilliden til agenturgiveren og i konsekvens heraf har undladt at opfylde sin forpligtelse i henhold til kontrakten med agenturgiveren?			
T-189/14	Deza mod ECHA Påstande: Det Europæiske Kemikalieagenturs afgørelse af 24. januar 2014, vedrørende referencerne AFA-C-0000004274-77-09/ F, AFA-C-0000004280-84-09/F, AFA-C-0000004275-75-09/F og AFA-C-0000004151-87-08/F, annulleres, og Det Europæiske Kemikalieagentur tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Miljøstyrelsen	Dom	13.01.17
C-549/15	E.ON Biofor Sverige 1. Skal begreberne »massebalance« og »blanding« i VE-direktivets artikel 18, stk. 1, fortolkes således, at medlemsstaterne er forpligtede til at godkende handel med biogas mellem medlemsstaterne via sammenkoblede gasnet? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, er den omhandlede direktivbestemmelse i så fald forenelig med artikel 34 TEUF, selv om anvendelsen kan antages at virke handelsbegrænsende?	Energistyrelsen	GA	18.01.17
C-427/15	New Wave CZ Skal artikel 8, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder fortolkes således, at det er i forbindelse med sager vedrørende krænkelse af en intellektuel ejendomsrettighed, såfremt en sagsøger, efter den endelige afslutning af en sag, hvor det er blevet fastslået, at en intellektuel ejendomsrettighed er blevet krænket, i en særskilt sag søger oplysninger om oprindelsen af og distributionskanalerne for varen eller tjenesteydelserne, der krænker den intellektuelle ejendomsrettighed (eksempelvis med henblik på at kunne foretage en præcis opgørelse af tabet og efterfølgende søge erstatning for tabet)?	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	18.01.17
C-189/15	IRCCS - Fondazione Santa Lucia 1) Kan en national bestemmelse (som den i hovedsagen omhandlede), som – for det første – indeholder en definition af »energiintensive virksomheder«, der er forenelig med definitionen i direktiv 2003/96/EF, og – for det andet – forbeholder denne type virksomheder incitamentet hvad angår vederlag til dækning af de generelle omkostninger for elsystemet (og ikke incitamentet vedrørende beskatningen af energiprodukter og elektricitet i sig) reelt henhøre under anvendelsesområdet for dette direktiv? Hvis spørgsmålet besvares bekræftende: 2) Er fællesskabsretten, og navnlig artikel 11 og 17 i direktiv 2003/96/[EF], da til hinder for lovbestemmelser og administrative procedurer (som dem, der gælder i den italienske retsorden og er beskrevet inden for	Skatteministeriet Energistyrelsen	Dom	18.01.17

	rammerne af nærværende kendelse), hvorved man – for det første – har valgt at indføre en ordning med lempelser vedrørende forbruget af energiprodukter (elektricitet) for »energiintensive« virksomheder i henhold til den ovenfor anførte artikel 17 og – for det andet – forbeholder »energiintensive« virksomheder i fremstillingssektoren disse lempelser, idet virksomheder i andre produktionssektorer udelukkes fra denne ordning?			
C-37/16	Swap Sagen vedrører: 1 Leverer ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere en ydelse som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og artikel 25, litra a), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1) til producenter og importører af båndoptagere og andre lignende apparater samt tomme medier, hvoraf kollektive forvaltningsorganisationer for førstnævntes regning, men i eget navn, opkræver gebyrer for salg af disse apparater og medier? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, handler kollektive forvaltningsorganisationer da, når de opkræver gebyrer for producenters og importørers salg af apparater og medier, som afgiftspligtige personer som omhandlet i artikel 28 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1), der er forpligtet til at dokumentere disse transaktioner med en faktura som omhandlet i dette direktivs artikel 220, stk. 1, nr. 1), der er udstedt til de pågældende producenter og importører af båndoptagere og andre lignende apparater samt tomme medier, og hvorpå der er anført den moms, der skal betales på grundlag af de opkrævede gebyrer, og skal ophavsmænd, udøvende kunstnere og andre rettighedshavere, når gebyrerne fordeles til disse, dokumentere modtagelsen af gebyrerne med en faktura med angivelse af moms, der er udstedt til den gebyropkrævende kollektive forvaltningsorganisation?	Kulturministeriet	Dom	18.01.17
C-610/15	Stichting Brein 1) Foretager en administrator af et websted en overføring til almenheden som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i ophavsretsdirektivet, såfremt der ikke findes beskyttede værker på administratorens websted, men et system [som beskrevet nedenfor i punkt 1-13 og 30], hvorved meta-information om beskyttede værker, der befinder sig på brugernes computere, indekseres og kategoriseres, således at brugerne ved hjælp heraf kan spore og up- og downloade de beskyttede værker? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Er der i ophavsretsdirektivets artikel 8, stk. 3, og artikel 11 i håndhævelsesdirektivet hjemmel til at udstede et påbud til en sådan mellemand, som omhandles i disse bestemmelser, såfremt denne mellemand gør det lettere for tredjemand at udføre ophavsretskrænkelser på den måde, der er beskrevet i spørgsmål 1?	Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen	GA	19.01.17

C-460/15	Schaefer Kalk 1. Er Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 ugyldig og tilsidesætter den formålene med direktiv 2003/87/EF, for så vidt som den i artikel 49, stk. 1, andet afsnit, bestemmer, at CO₂, som ikke overføres som omhandlet i artikel 49, stk. 1, første afsnit, medregnes som udledt af anlægget, der har frembragt CO₂-mængden? 2. Er Kommissionens forordning (EU) nr. 601/2012 ugyldig og tilsidesætter den formålene med direktiv 2003/87/EF, for så vidt som den i afsnit 10 i bilag IV bestemmer, at CO₂, der overføres til et andet anlæg til fremstilling af PCC (udfældet kalciumkarbonat), medregnes som udledt af anlægget, der har frembragt CO₂-mængden?	Energistyrelsen	Dom	19.01.17
C-436/15	Alytaus regiono atlieku tvarkymo centras 1. Hvad udgør et »flerårigt program« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? 2. Svarer projekter såsom projekt 2001/LT/16/P/PE/003: »Etablering af et system til håndtering af affald for Alytus-regionen«, som blev bevilget støtte ved Kommissionens beslutning nr. PH(2001)5367 af 13. december 2001 om godkendelse af foranstaltning 2001 LT 16 P PE 003, med senere ændringer ved Kommissionens beslutning nr. PH/2002/9380 af 23. december 2002, til begrebet et »flerårigt program« som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, hvilket tidspunkt skal anses som begyndelsestidspunktet for forældelsesfristen for retsforfølgning i henhold til artikel 3, stk. 1, i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 2988/95 af 18. december 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser?	Finansministeriet	GA	19.01.17
C-344/15	National Roads Authority Hvis et offentligretligt organ udøver en virksomhed, såsom at give adgang til en vej mod betaling af en vejafgift, og hvis der i medlemsstaten er private organer, som opkræver vejafgifter på forskellige betalingsveje i medfør af en aftale med den pågældende offentlige myndighed i henhold til nationale lovbestemmelser, skal artikel 13, andet led, i Rådets direktiv 2006/112/EF da fortolkes således, at det pågældende offentligretlige organ skal anses for at konkurrere med de pågældende private erhvervsdrivende, hvorfor det anses for at føre til konkurrenceforvridning af en vis betydning, hvis det offentligretlige organ behandles som en ikke-afgiftspligtig person, uanset de forhold, at (a) der ikke er og ikke kan være nogen aktuel konkurrence mellem det offentligretlige organ og de pågældende private erhvervsdrivende, og (b) der ikke er nogen beviser for, at der er nogen realistisk mulighed for, at en privat erhvervsdrivende kunne komme ind på	Erhvervsministeriet	Dom	19.01.17

	markedet for opførelse og drift af en betalingsvej, der ville konkurrere med den af det offentligretlige organ drevne betalingsvej? Hvis der ikke foreligger en formodning, hvordan skal det da afgøres, om der er konkurrenceforvridning af en vis betydning [org. s. 11] i den i artikel 13, andet led, i Rådets direktiv 2006/112/EF omhandlede forstand?			
C-282/15	Queisser Pharma 1. Skal artikel 34, 35 og 36 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sammenholdt med artikel 14 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed fortolkes således, at de er til hinder for en national lovgivning, der forbyder fremstilling, behandling eller markedsføring af et kosttilskud med aminosyrer (her: L-histidin), medmindre der på visse yderligere faktiske betingelser meddeles en tidsbegrænset dispensation hertil efter den nationale myndigheds skøn? 2. Følger det af opbygningen af artikel 14, 6, 7, 53 og 55 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 178/2002 af 28. januar 2002 om generelle principper og krav i fødevarerlovgivningen, om oprettelse af Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet og om procedurer vedrørende fødevarsikkerhed, at nationale forbud mod enkelte fødevarer eller fødevarer ingredienser kun må udstedes på de deri nævnte betingelser, og er dette til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.? 3. Skal artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1925/2006 af 20. december 2006 om tilsætning af vitaminer og mineraler samt visse andre stoffer til fødevarer fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som beskrevet under 1.?	Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	19.01.17
T-727/15	Justice & Environment mod Kommissionen Påstande: — Den afgørelse, der blev truffet af Europa-Kommissionen, Generaldirektorat for Miljø, den 19. august 2015, referencenummer Ref GestDem nr. 2015/4284, hvorved der blev givet afslag på en begæring om aktindsigt, og den afgørelse, der blev truffet af generalsekretæren på Europa-Kommissionens vegne den 15. oktober 2015, referencenummer Ares(2015)4311297, hvorved der blev givet afslag på en genfremsat begæring, erklæres ugyldige. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.	Udenrigsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	Dom	23.01.17
T-255/15	Almaz-Antey mod Rådet Påstande: Rådets afgørelse (FUSP) 2015/432 af 13. marts 2015 om ændring af afgørelse 2014/145/FUSP om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitæt og uafhængighed (EUT L 70, s.	Udenrigsministeriet	Dom	25.01.17

	47) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/427 af 13. marts 2015 om gennemførelse af Rådets forordning (EU) nr. 269/2014 om restriktive foranstaltninger over for tiltag, der underminerer eller truer Ukraines territoriale integritet, suverænitet og uafhængighed (EUT L 70, s. 1) annulleres, for så vidt som disse foranstaltninger finder anvendelse på sagsøgeren.			
C-679/15	Ultra-Brag 1. Skal artikel 202, stk. 3, første led, i Rådets forordning (EF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (herefter »toldkodeksen«) fortolkes således, at en juridisk person i henhold til toldkodeksens artikel 202, stk. 3, første led, som den person, der foretager en indførsel, bliver debitor for toldskylden, hvis en [org. s. 2] af den juridiske persons medarbejdere, som ikke er dens retlige repræsentant, inden for rammerne af sine kompetencer har givet anledning til den ikke forskriftsmæssige indførsel? 2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal toldkodeksens artikel 202, stk. 3, andet led, da fortolkes således, at a) en juridisk person (også) har medvirket til den ikke forskriftsmæssige indførsel, hvis en af dens ansatte, som ikke er dens retlige repræsentant, inden for rammerne af sine kompetencer har deltaget i denne indførsel og b) den subjektive betingelse »som vidste eller med rimelighed burde have vidst« med hensyn til juridiske personer, der har medvirket til den ikke forskriftsmæssige indførsel, skal vurderes i forhold til den fysiske person, som hos den juridiske person var beskæftiget med sagen, 3. Såfremt det første eller det andet præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende: Skal toldkodeksens artikel 212a da fortolkes således, at bedømmelsen af, om debtors adfærd giver anledning til mistanke om svingagtig fremgangsmåde eller åbenbar forsømmelighed, i forbindelse med juridiske personer udelukkende skal foretages på grundlag af den juridiske persons henholdsvis dens organers adfærd, eller skal adfærden hos en fysisk person, som er ansat hos den juridiske person og inden for rammerne af sine opgaver behandler sagen, tilregnes den juridiske person?	Skatteministeriet	Dom	25.01.17
C-375/15	BAWAG 1) Skal artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, i direktiv 2007/64/EF om betalingstjenester i det indre marked 2 (betalingstjenestedirektivet) fortolkes således, at en oplysning (i elektronisk form), der sendes fra banken til kundens e-mail-postkasse inden for rammerne af online-banking (e-banking), hvorved kunden efter at have logget på e-banking-webstedet kan få adgang til denne oplysning ved at klikke på den, meddeles kunden på et varigt medium? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Skal betalingstjenestedirektivets artikel 41, stk. 1, sammenholdt med artikel 36, stk. 1, fortolkes således, at det i et sådant tilfælde forholder sig således, a) at	Finansministeriet Finanstilsynet	Dom	25.01.17

	oplysningen fra banken ganske vist stilles til rådighed på et varigt medium, men ikke meddeles kunden, idet den blot gøres tilgængelig for kunden, eller b) at der i det hele taget blot er tale om, at oplysningen gøres tilgængelig uden anvendelse af et varigt medium?			
C-367/15	Stowarzyszenie Olawska Skal artikel 13 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/48/EF af 29. april 2004 om håndhævelsen af intellektuelle ejendomsrettigheder (EUT L 157], s.] 45) fortolkes således, at en indehaver af ophavsrettigheder, der er genstand for krænkelse, kan kræve erstatning i henhold til almindelige ophavsretlige principper for den skade, som den pågældende har lidt, eller betaling af et beløb, der svarer til det dobbelte eller i tilfælde af forsætlig krænkelse [org. s. 2] det tredobbelte af det passende vederlag, uden at det er nødvendigt at godtgøre, at der er lidt et tab, og at der foreligger årsagsforbindelse mellem det forhold, der har forvoldt krænkelsen af ophavsrettigheden, og det lidte tab, når det fremgår af artikel 13 i direktiv 2004/48, at retten fastsætter erstatningen under hensyntagen til de aspekter, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), og at den udelukkende som et alternativ, når det er hensigtsmæssigt, kan fastsætte erstatningen til et fast beløb på grundlag af de elementer, der er nævnt i direktivets artikel 13, stk. 1, litra b)? Er det i overensstemmelse med direktivets artikel 13 på begæring af den berørte part at tildele erstatning med et fast beløb, der er fastsat på forhånd, og som udgør det dobbelte eller det tredobbelte af det passende vederlag, når der henses til, at det fremgår af 26. betragtning til direktivet, at direktivets formål ikke er at indføre en pligt til at fastsætte en erstatning, der har karakter af straf?	Kulturministeriet	Dom	25.01.17
C-421/14	Banco Primus Sagen vedrører: Det første spørgsmål: 1) Skal fjerde overgangsbestemmelse i lov nr. 1/2013 fortolkes således, at den ikke må udgøre en hindring for forbrugerbeskyttelsen? 2) Er det i henhold til direktiv 93/13, herunder navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet muligt for en forbruger at klage over et urimeligt kontraktvilkår efter udløbet af den i national ret fastsatte frist for indgivelse af sådanne klager, således at den nationale ret skal prøve sådanne vilkår? 3) Skal den nationale ret i henhold til direktiv 93/13, herunder navnlig direktivets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet af egen drift vurdere, om et vilkår er urimeligt, og dernæst fastlægge følgerne heraf, selv om den tidligere har truffet en modsat afgørelse eller har afvist at foretage en sådan	Justitsministeriet Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	26.01.17

	vurdering, og der var tale om endelige afgørelser i henhold til national procesret? Det andet spørgsmål: 4) Kan forholdet mellem kvalitet og pris påvirke vurderingen af, om mindre væsentlige kontraktvilkår er urimelige? Skal der i forbindelse med en sådan indirekte kontrol af disse vilkår, tages hensyn til de prisbegrænsninger, der er fastsat i national ret? Kan bestemmelser, som abstrakt set er gyldige, miste deres gyldighed, såfremt det fastslås, at prisen for transaktionen er for høje sammenlignet med markedsprisen? Det tredje spørgsmål: 5) Er det i henhold til artikel 4 i direktiv 93/13 muligt at tage hensyn til omstændigheder, der er indtrådt efter aftalens indgåelse, såfremt en gennemgang af national ret viser, at dette er muligt? Fjerde spørgsmål: Skal LEC's artikel 693, stk. 2, (Ley de Enjuiciamiento Civil) (den civile retsplejelov), som ændret ved lov 1/2013, fortolkes således, at den ikke må udgøre en hindring for beskyttelsen af forbrugernes interesser? 7) I overensstemmelse med direktiv 93/13, herunder navnlig dets artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, og med henblik på at sikre beskyttelsen af forbrugere og brugere i overensstemmelse med ækvivalensprincippet og effektivitetsprincippet, skal en national domstol, som fastslår, at der foreligger et urimeligt kontraktvilkår om førtidig ophævelse, betragte vilkåret, som om det ikke var aftalt, og drage konsekvenserne heraf, også selv om den erhvervsdrivende har ventet i det tidsrum, der som minimum er foreskrevet i den nationale retsforordning?			
C-13/16	Rigas satiksmē Skal formuleringen »behandlingen er nødvendig, for at [...] den tredjemand eller de tredjemænd, til hvem oplysningerne videregives, kan forfølge en legitim interesse« som omhandlet i artikel 7, litra f), i Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger fortolkes således, at det nationale politi skal videregive de personoplysninger til Rīgas satiksmē, som sidstnævnte har anmodet om, idet de er nødvendige for at kunne anlægge et civilt søgsmål? Berøres besvarelsen af dette spørgsmål af den omstændighed, således som det fremgår af sagsakterne, at den taxapassager, hvis personoplysninger forsøges indhentet af Rīgas satiksmē, var mindreårig på ulykkestidspunktet?	Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	26.01.17
C-373/15 P	Frankrig mod Kommissionen (appel) Påstande: Den Europæiske Unions Rets dom af 30. april 2015 i sag T-259/13, Frankrig mod Kommissionen ophæves delvist. Domstolen træffer selv endelig afgørelse i tvisten, og Kommissionens gennemførelsesafgørelse nr. 2013/123/EU om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	26.01.17

	(EUGFL), Garantisektionen, Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (1) annulleres, for så vidt som den udelukker visse udgifter afholdt af Den Franske Republik i forbindelse med akse 2 i landbrugsudviklingsprogrammet for Frankrig for regnskabsårene 2008 og 2009, eller sagen hjemvises til fornyet behandling ved Retten. Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes			